

فلوره چیست؟

ترجمه: عباسعلی فاریابی

۱۴۰۴/۸/۲

فلوره که در انگلیسی فویل (foil) نامیده می شود یکی از سه سلاح مورد استفاده در ورزش شمشیربازی است. طول کلی این شمشیر انعطاف پذیر ۱۱۰ سانتی متر یا کمتر، مقطع تیغه آن مستطیلی، وزن آن کمتر از ۵۰۰ گرم و نوک آن دکمه (پوینت) دار است. همانند ایه، ضربه فقط با تماس نوک شمشیر با هدف حریف به ثمر می رسد. امروزه فلوره رایج ترین سلاح مورد استفاده در شمشیربازی است.

فلوره غیرالکتریکی و الکتریکی

پیشینه

دو نوع شمشیر فلوره در شمشیربازی مدرن استفاده می شود. هر دو نوع با قطعات اساسی یکسانی ساخته می شوند: تیغه، دسته، گارد محافظ و باتوم. تفاوت بین آنها این است که یکی الکتریکی است و دیگری به عنوان شمشیر "تمرینی" شناخته می شود. تیغه های هر دو نوع دارای نوک برجسته هستند، اما تیغه های الکتریکی نوک (پوینت) الکتریکی دارند، که هنگام برخورد آن با هدف حریف، اطلاعاتی را ارائه می دهد. (همچنین طیف وسیعی از شمشیرهای پلاستیکی توسط تولیدکنندگان مختلف برای استفاده نوجوانان ساخته شده است.)

شمشیرهای غیرالکتریکی عمدتاً برای تمرین استفاده می شوند. فدراسیون جهانی شمشیربازی و سایر فدراسیون های ملی از المپیک ۱۹۵۶ از دستگاه های امتیازدهی الکتریکی (آپاره) برای داوری مسابقات استفاده می کنند.

تیغه

تیغه شمشیر فلوره دارای مقطع مستطیلی شکل، با طولی استاندارد که از فولاد کم کربن حرارت دیده یا فولاد ماراجینگ (در مسابقات بین المللی) ساخته شده اند. برای جلوگیری از شکستن تیغه یا آسیب رساندن به حریف، تیغه طوری ساخته می شود که در اثر برخورد با هدف خم شود. حداکثر طول تیغه باید ۹۰ سانتی متر باشد. طول سلاح مونتاژ شده حداکثر ۱۱۰ سانتی متر است و حداکثر وزن آن باید کمتر از ۵۰۰ گرم باشد. با این حال، اکثر فلوره های مسابقه ای سبک تر و نزدیک به ۳۵۰ گرم هستند.

تیغه فلوره دو بخش دارد: بخش انعطاف ناپذیر (forte) که یک سوم تیغه نزدیک به گارد است، و بخش انعطاف پذیر (foible) که دو سوم تیغه نزدیک به نوک است. بخشی از تیغه که درون دسته قرار دارد، زبانه (tang) نامیده می‌شود. این قسمت از پشت گارد شروع و به باتوم دسته ختم می‌شود که سایر اجزای شمشیر را در کنار هم نگه می‌دارد. این سیستم در دسته ایتالیایی صدق می‌شود.

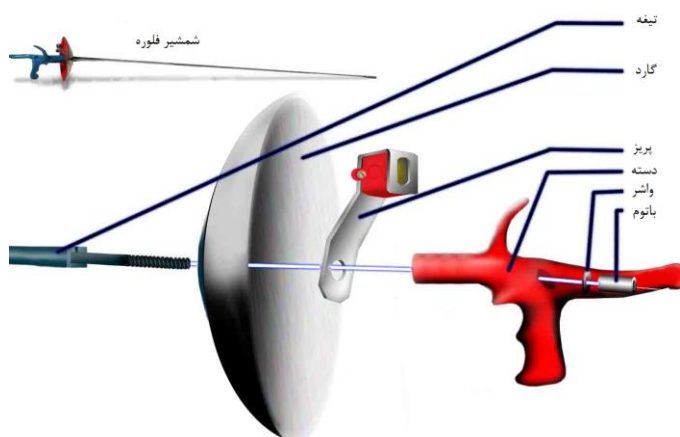
یک شمشیر فلوره با گارد قدیمی ایتالیایی را می‌بینید

گارد

در حالی که هنوز تعداد کمی از شمشیربازان کلاسیک از فلوره با دسته ایتالیایی استفاده می‌کنند، اما اغلب قهرمانان، این دسته را به نفع انواع دسته های هفتیری کنار گذاشته‌اند، ضمن اینکه دسته فرانسوی نیز به ندرت استفاده می‌شود. آخرین مدال المپیک با دسته ایتالیایی، مدال نقره کارلو مونتانو در سال ۱۹۷۶ بود. شایان ذکر است که آموزش و یادگیری با دسته فرانسوی آسان‌تر است، اما دسته تپانچه ای طیف وسیع تری از کنترل را فراهم می‌کند.

گارد محافظ به تیغه، دوشاخه و دسته متصل می‌شود. سپس باتوم، که نوعی بست است، به دسته متصل شده و همه این اجزاء را در کنار هم نگه می‌دارد. نوع باتوم مورد استفاده به نوع دسته بستگی دارد. دو نوع دسته در فلوره استفاده می‌شود: دسته های سنتی صاف با باتوم های خارجی (انواع ایتالیایی، فرانسوی، اسپانیایی و ارتوپدی)؛ و طراحی جدیدتر دسته های تپانچه ای که دست را در یک موقعیت خاص و ارگونومیک ثابت می‌کنند و باتوم هایی دارند که در سوراخ واقع در دسته قرار می‌گیرند.

فلوره الکتریک

اجزاء مختلف شمشیر فلوره (نمای باز یک فلوره مدرن، با یک دسته هفتیری و سوکت (پریز) نیزه ای).

از المپیک ۱۹۵۶، امتیازدهی در فلوره با ثبت ضربه از طریق یک مدار الکتریکی انجام می‌شود. یک سوئیچ قطع برق در نوک فلوره، ضربه را ثبت می‌کند و یک جلیقه فلزی ویژه فلوره یا وست الکتریک، کمک می‌کند تا ضربه معتبر به هدف را ثبت کند.

سیم بدن

در کلیه اسلحه‌ها یک سیم بدن از داخل لباس شمشیربازی عبور می‌کند و از پشت شمشیرباز بیرون می‌آید. یک سر سیم بدن فلوره به یک قرقره که در انتهای پیست شمشیربازی قرار دارد متصل می‌شود و سر دیگر آن به شمشیر متصل می‌شود. این دو سر به جای هم بکار برده نمی‌شوند.

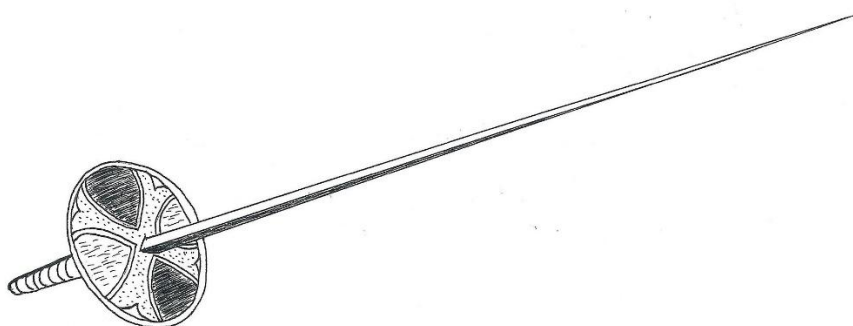
سوکت (پریز)

فلوره الکتریکی دارای یک سوکت در زیر گارد محافظ است که از طریق سیم بدن و سیمی که از طریق کانالی که در روی تیغه بریده شده است، به دستگاه امتیازدهی (آپاره) متصل می‌شود. سوکت فلوره الکتریکی طوری تثبیت می‌شود که سیم بدن نزدیک میچ شمشیرباز به سلاح وصل می‌شود. امروزه دو سوکت اصلی مورد استفاده قرار می‌گیرد: یکی "بیزه ای" که یک شاخک دارد، و دیگری "دو شاخه ای" که قطر هر شاخک متفاوت است و توسط یک گیره که در سیم بدن تعبیه شده است سیم بدن را نگه می‌دارد.

نوک (پوینت)

نوک فلوره الکتریکی به یک سیستم دکمه‌ای ختم می‌شود که از یک استوانه، پیستون، فنر و پیچ‌های نگهدارنده تشکیل شده است. این مدار از نوع "مدار بسته" است، به این معنی که در حالت سکون همیشه یک مدار الکتریکی کامل وجود دارد؛ با فشار دادن نوک این مدار شکسته می‌شود و دستگاه امتیازدهی چراغ بازیکن مورد نظر را روشن می‌کند. در این رشته از چراغ‌های رنگی استفاده می‌شود: سفید یا زرد نشان دهنده ضرباتی است که به ناحیه‌های خارج از هدف معتبر اصابت می‌کنند و قرمز یا سبز نشان دهنده ضرباتی است که به هدف معتبر نواخته می‌شوند (قرمز برای یک شمشیرباز و سبز برای دیگری). قوانین فدراسیون بین‌المللی شمشیربازی (FIE) تصریح می‌کند که برای قطع مدار و اصابت ضربه صحیح حداقل ۵۰۰ گرم فشار به نوک شمشیر باید وارد شود.

تاریخچه

شمشیر کوچک «پاریسر» که فلوره فرانسوی از آن گرفته شده است

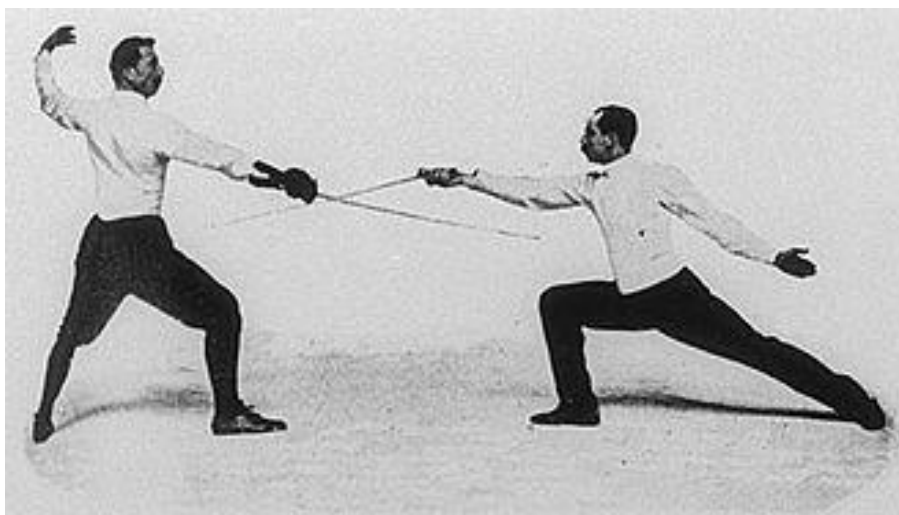
فلوره مدرن بعنوان سلاح تمرینی مبارزه با شمشیر کوچک **پاریسر** بکار می‌رفت، که سلاح کمری رایج شوالیه‌های قرن هجدهم بود. همچنین ثابت شده است که شمشیر **رایپر** و حتی **شمشیر بلند** نیز بعنوان شمشیر فلوره استفاده می‌شده است، اما وزن و کاربرد آنها بسیار متفاوت بوده است.

اگرچه استفاده از شمشیر فلوره به عنوان یک سلاح کُند (غیر بُرا) برای تمرین شمشیرزنی واقعی به قرن شانزدهم برمی‌گردد (برای مثال، در هملت، شکسپیر می‌نویسد "بگذارید فلوره‌ها آورده شوند!"), بعدها از آن به عنوان سلاحی برای یک ورزش جدید استفاده شده است.

فلوره در اواسط قرن هجدهم در فرانسه به عنوان یک سلاح تمرینی برای تمرین شمشیربازی سریع و ظریف مورد استفاده قرار می‌گرفت. شمشیربازان با پیچیدن یک ورقه فلزی به سر تیغه فلوره یا بستن یک دکمه روی نوک آن (در زبان فرانسه fleuret به معنی "شکوفه" می‌باشد) نوک آن را کند (بی خطر) می‌کردند. علاوه بر تمرین، برخی از شمشیربازان وسائل ایمنی را کنار می‌گذاشتند و از فلوره تیز برای دوئل استفاده می‌کردند. دانشجویان آلمانی از تمرین فلوره در **آکادمی های شمشیربازی** استفاده کردند و شمشیر کوچک Pariser (پاریسی) را با نام Stoßmensur توسعه دادند.

گفته می‌شود که هدف فعلی فلوره مدرن زمانی به وجود آمده است که شمشیربازی با تجهیزات ایمنی محدود انجام می‌شد. عامل دیگر در تعیین قوانین هدف فلوره از دوره‌ای گرفته شده است که دوئل تا سر حد مرگ امری عادی بود. در آن زمان، ناحیه هدف مورد علاقه، تنه بود، جایی که اندام‌های حیاتی قرار دارند.

در سال ۱۸۹۶، فلوره (و سابِر) به عنوان رشته‌های ورزشی در اولین دوره بازی‌های المپیک آتن گنجانده شدند.

ایتالو سانتلی (چپ) و ژان باپتیست میمیگ در حال نمایش تکنیک‌های شمشیربازی فلوره در المپیک ۱۹۰۰

فلوره بانوان

فلوره بانوان برای اولین بار به المپیک ۱۹۲۴ پاریس اضافه شد، و تنها رویداد شمشیربازی المپیکی بود که زنان در آن به رقابت پرداختند تا اینکه ایه بانوان در المپیک ۱۹۹۶ معرفی شد.

در سال ۱۹۴۰، لیگ شمشیربازان آماتور آمریکا یک کتاب قانون جدید منتشر کرد که بیان می‌کرد بانوان مجاز به رقابت در فلوره (در بازی‌های چهار امتیازی یا هشت دقیقه‌ای) هستند، اما ضربه‌های زیر کمر (که با یک کمر بند تیره رنگ مشخص می‌شد) خارج از هدف شمرده می‌شدند. در سال ۱۹۵۷، آنها یک کتاب قانون جدید منتشر کردند که دربرگیرنده قوانین جایگزین که شامل مسابقات ۸ امتیازی (فلوره بانوان) و مسابقات ۱۰ امتیازی (مردان در تمام سلاح‌ها) با الزام برتری دو امتیازی (محدودیت زمانی ۱۵ دقیقه‌ای) بود. در سال ۱۹۶۵، آنها یک کتاب قانون جدید منتشر کردند که در آن منطقه هدف برای فلوره زنان همانند فلوره مردان تعیین شده بود.

رده بندی

رتبه‌بندی یا رده‌بندی عموماً توسط فدراسیون‌های ملی شمشیربازی اجرا و از مقیاس‌های مختلفی بر اساس سیستم خاص آن فدراسیون استفاده می‌شود. این رتبه‌بندی‌ها به عنوان مبنایی برای سیدبندی اولیه در بازی‌های گروهی (جدول یا مقدماتی) مسابقات استفاده می‌شوند و از کشوری به کشور دیگر متفاوت هستند.

رده سنی

گروه‌های سنی برای تفکیک سطح مهارت و بلوغ بدنی به منظور ایجاد شرایط برابر برای رقابت ضروری هستند. گروه‌های سنی فعلی برای فلوره (و همچنین ایه و سایر) عبارتند از: نونهالان زیر ۱۰ سال و کمتر، زیر ۱۲ سال و کمتر، زیر ۱۴ سال و کمتر، نوجوانان (۱۷ سال و کمتر)، جوانان (۲۰ سال و کمتر) و بزرگسالان (هر کسی بالای ۲۰ سال). به طوری که یک شرکت‌کننده مسن‌تر نمی‌تواند در رده‌های سنی پایین‌تر رقابت کند، اما برعکس آن مجاز و تشویق می‌شود تا یادگیری تسریع شود.

گروه سنی پیشکسوتان شامل زیرگروه‌های ۴۰ تا ۴۹ سال، ۵۰ تا ۵۹ سال، ۶۰ تا ۶۹ سال، و ۷۰ سال به بالا است.

قوانین

قوانین ورزش شمشیربازی توسط فدراسیون‌های ورزشی ملی، و در سطح بین‌المللی توسط فدراسیون بین‌المللی شمشیربازی (FIE) تنظیم می‌شود.

قوانین دقیق مربوط به فلوره در کتاب قوانین FIE ذکر شده است.

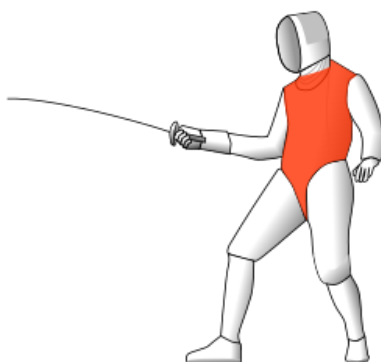
قوانین ورزش شمشیربازی به قرن نوزدهم برمی‌گردد. قوانین بین‌المللی فعلی فلوره توسط کمیته فلوره FIE در ۱۲ ژوئن ۱۹۱۴ تصویب شد. این قوانین بر اساس مجموعه قوانین قبلی تصویب شده توسط انجمن‌های ملی هستند. قوانین حاکم بر استفاده از دستگاه‌های داوری الکتریکی در سال ۱۹۵۷ تصویب شد و چندین بار اصلاح شده است.

ضربه

ضربه‌های فلوره تنها با نوک شمشیر (پوینت) زده می‌شود. ضربه بصورت تماس با کناره‌های تیغه (برشی) امتیازی ندارد. پوینت فلوره باید حداقل به مدت ۱۵ (± 0.5) میلی‌ثانیه با وست الکتریک (ژاکت فلزی که ناحیه هدف معتبر را پوشش می‌دهد) حریف در تماس باشد، و با فشار آن امتیاز کسب می‌شود. وست فلوره فقط تنه را می‌پوشاند در حالی که در سایر تمام بالاتنه را می‌پوشاند. این فشار باید حداقل ۵۰۰ گرم بدون انقطاع باشد تا یک ضربه ثبت شود. شمشیر با یک وزن ۵۰۰ گرمی (± 3 گرم) آزمایش می‌شود تا قانونی بودن پوینت شمشیر تایید شود.

هدف معتبر

در فلوره، منطقه هدف معتبر شامل نیم‌تنه (شامل قسمت پایینی پیش‌بند ماسک) و کشاله ران است. سر (به جز قسمت پایینی پیش‌بند ماسک)، بازوها و پاها خارج از هدف در نظر گرفته می‌شوند. به ضربه‌های خارج از هدف امتیاز داده نمی‌شوند، اما باعث توقف بازی می‌شوند. ضربه به گارد تنها ضربه ایست که باعث توقف بازی نمی‌شود. ناحیه هدف چندین بار در طول زمان تغییر کرده است و آخرین تغییر شامل اضافه کردن نیمه پایینی پیش‌بند ماسک به منطقه هدف است.

منطقه هدف معتبر فلوره

قانون حق تقدم

رقابت و امتیازدهی در بازی فلوره تابع قوانین **اولویت** است که به عنوان **حق تقدم** نیز شناخته می‌شود. که اساساً به معنی مشخص کردن اینکه ضربه کدام رقیب می‌تواند صحیح باشد (با توجه به قوانین دوئل، یعنی اینکه بازیکن دیگر را به طور کشنده‌ای مجروح کرده است)، اما اکنون آن یکی از عامل اصلی جذابیت ورزش شمشیربازی شده است. در اصل، وقتی هر دو رقیب ضربه می‌زنند، این قانون تعیین می‌کند که چه کسی امتیاز را دریافت می‌کند، (فقط یک بازیکن می‌تواند در هر درگیری امتیاز بگیرد).

قانون اساساً به این صورت است که هر کسی که داور به عنوان شمشیرباز مهاجم تشخیص دهد، "اولویت یا حق تقدم" ضربه را دارد. این "اولویت" می‌تواند به چندین روش تغییر کند.

روش اول این است که شمشیرباز مدافع، اтак شمشیرباز دارای "اولویت" را با بخش انعطاف ناپذیر (فورته) تیغه خود با یک "دفاع" منحرف کند. این کار "حق تقدم" را به شمشیرباز دفاع کننده، تغییر می‌دهد.

روش دوم این است که اگر اтак شمشیرباز مهاجم به خطا برود (این معمولاً بر اساس قانون باز شدن بازوی و راست شدن دست شمشیرباز مهاجم قضاوت می‌شود).

آخرین روش اصلی که "حق تقدم" می‌تواند به بازیکن روبرو منتقل می‌شود این که شمشیرباز مدافع به تیغه حریف متهاجم ضربه "بتمان" بزند (این روش همچنین می‌تواند توسط شمشیرباز مهاجم برای اقناع داور مبنی بر ادامه حمله خود استفاده شود). این ضربه باید با بخش انعطاف پذیر تیغه خود به بخش انعطاف پذیر تیغه حریف وارد شود. اگر داور تشخیص دهد که هر دو شمشیرباز به دنبال بتمان زدن به تیغه‌های یکدیگر هستند، به شمشیربازی که در حال اтак است، حق تقدم داده می‌شود.

wikipedia